

TALAIA

RELAT DE LA XVIII CAMINADA POPULAR de Vilanova i la Geltrú Rodalia de llevant de Vilanova i la Geltrú

Sollicrup. 2004

29 de gener de 2006

Carrer del Comerç – carrer Sant Gregori – rambla Principal – rambla de la Pau
passeig Marítim – Sant Cristòfol – sender GR – 92 de les roques – els Colls – Sollicrup
torrent de la Terrosa – la Masia Nova – polígon industrial del bosc d'en Mata – ronda d'Europa
ronda Ibèrica – el Tacó – variant C-31 – carrer de la masia d'en Cabanyes – ronda Ibèrica
carrer de Guansé – Cap de Creu – carrer Estudis – carrer de l'Església

En conveni amb:

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

L'anella verda

Consell Català
de l'Esport

Edició patrocinada per:

Fundació
Caixa Penedès

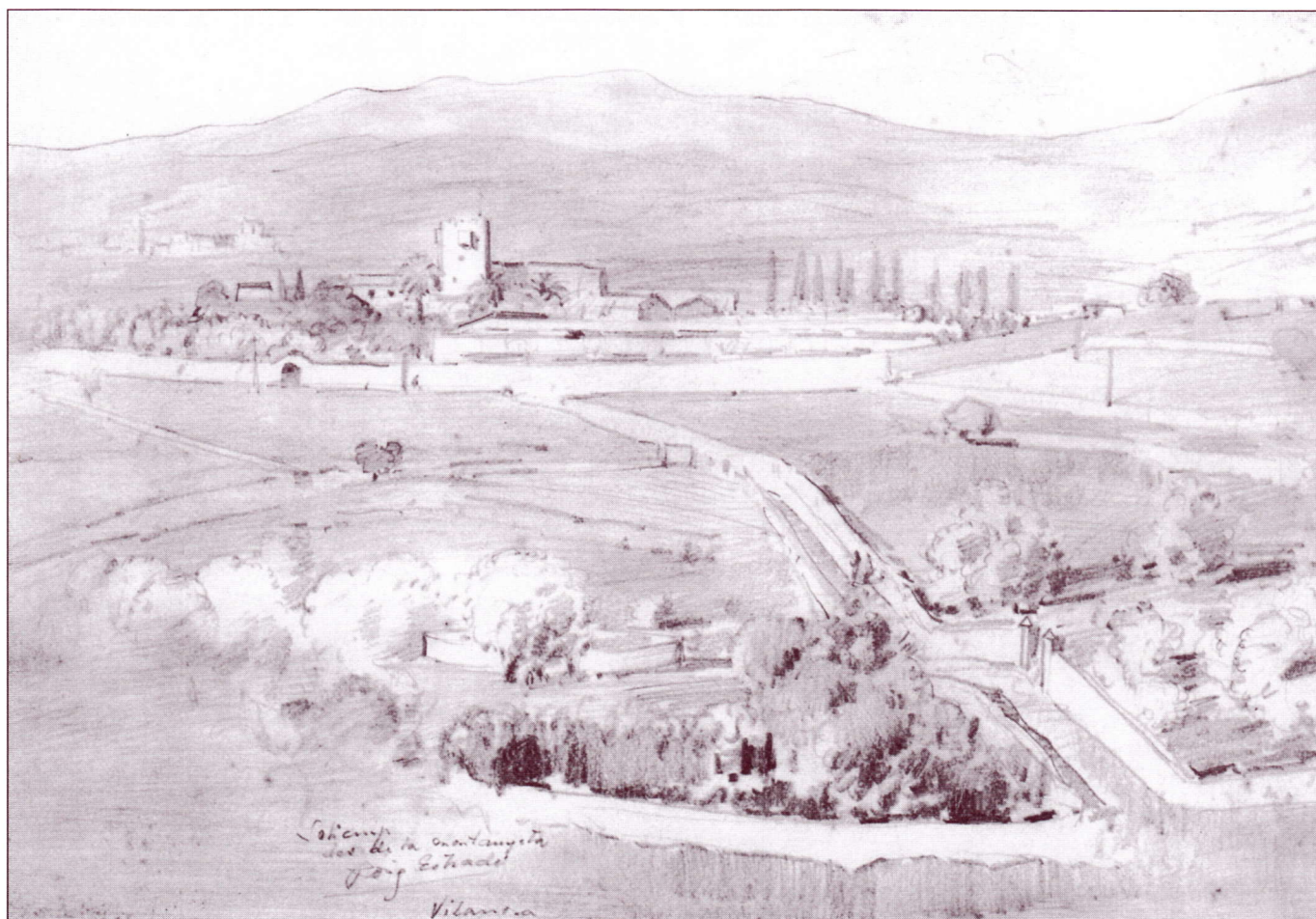
AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

XVIII CAMINADA

POPULAR

Rodalia de llevant de Vilanova i la Geltrú
29 de gener de 2006

Carrer del Comerç – carrer Sant Gregori – rambla Principal – rambla de la Pau
passeig Marítim – Sant Cristòfol – sender GR- 92 de les roques – els Colls – Solicrup
torrent de la Terrosa – la Masia Nova – polígon industrial del bosc d'en Mata – ronda d'Europa
ronda Ibèrica – el Tacó – variant C-31 – carrer de la masia d'en Cabanyes – ronda Ibèrica
carrer de Guansé – Cap de Creu – carrer Estudis – carrer de l'Església

Solicrup des de la Muntanyeta. Dibuix fet per Pau Roig Estradé.

Enhorabona, companys!

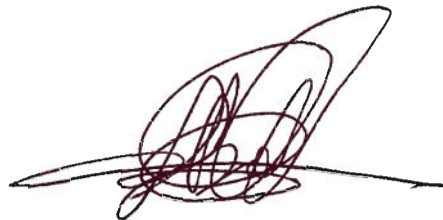
Hem aconseguit la majoria d'edat, la divuitena caminada és una fita aconseguida molt important, però el realment important és que, any darrere any fem aquesta trobada i vosaltres esteu aquí també.

Ànim i us convido a participar més en totes les caminades i marxes, a més d'altres activitats de la nostra entitat. Per a la vostra satisfacció personal i per a la vostra salut mental i física... no pareu.

Aquesta vegada ens apropem a la Blanca Subur per la banda dels colls, espai sofert i polèmic, però que encara hi ha restes de natura, gaudiu-la perquè mica en mica ens queda menys espai sense asfalt. I és que el progrés té molts avantatges i inconvenients, sense ànim de ser negatiu, gaudim del que tenim ara que podem.

Visca la nostra terra!

Visca la Talaia!

Salvador Belchi

President de l'AE Talaia

QUADRE DE DADES TÈCNIQUES

HORARI PREVIST	INDRET	INCIDÈNCIA	DIST. ARROSSEGADA
9.00 h	Local AE Talaia	Sortida	0.000 m
9.20 h	Monument a Francesc Macià	Agrupament 5'	1.370 m
9.45 h	Pont darrere de Sant Cristòfol	Agrupament 5'	2.350 m
10.05 h	Masia dels Colls	Cap	3.300 m
10.20 h	Portal de la Casa del Mar	Esmorzar 30'	3.500 m
11.05 h	Masia de Solicrup	Explicació 5'	4.450 m
11.20 h	Rotonda de la Masia Nova	Pas vigilat	5.300 m
11.40 h	Ronda d'Europa	Pas vigilat	6.250 m
11.50 h	Pavelló d'Esport	Cap	6.970 m
12.05 h	Carretera de Vilafranca	Pas vigilat	7.740 m
12.20 h	Carrer de la Masia d'en Cabanyes	Agrupament 5'	8.400 m
12.35 h	Semàfor ronda Ibèrica	Pas vigilat	9.050 m
13.00 h	AE Talaia	Arribada	10.020 m

XVIII CAMINADA POPULAR

Carrer del Comerç · rambla Principal · rambla de la Pau · passeig Marítim
 Sant Cristòfol · els Colls · Solicrup · la Masia Nova · polígon industrial · el Tacó
 carrer de la Masia d'en Cabanyes · Cap de Creu · carrer del Comerç

RODALIA DE VILANOVA

La resta de la rodalia

La Caminada d'enguany també la teníem anunciada. Fa dos anys vam encetar la rodalia per la part de ponent. Aleshores ja vam dir que tota la rodalia era molt llarga i, com que la part de llevant de la ciutat estava gairebé tota en obres –amb nous carrers i avingudes que connectaven la nostra ciutat amb les Roquetes per damunt de la Masia Nova, tot urbanitzat entre aquesta masia i la Variant–, vàrem acordar deixar aquesta rodalia de llevant per a una altra ocasió, en la qual passaríem per Sant Cristòfol, pels carrers

Can Pahissa. Rambla de la Pau. 2003

nous de Solicrup, pel límit amb les Roquetes, per l'esmentada Masia Nova i pel nou polígon industrial. Actualment, les obres estan enllestides i podem realitzar la resta de la rodalia de Vilanova i la Geltrú.

L'expansió de la ciutat i les urbanitzacions de l'entorn han dissenyat uns voltants de la Vila cada vegada més allunyats del centre neuràlgic. Tal com vam escriure a l'any 2004, la rodalia d'ara no és la mateixa de fa deu anys i menys la de fa cinquanta anys. En aquest darrer cas, pel cantó de llevant les cases del Marquès eren les més distants de la resta de la població i el camí de Solicrup barrava el pas a la rambla Transversal. Els més grans encara ho recorden.

La descripció de la "Rodalia del Territori" de l'any 1577, document que es conserva a l'Arxiu Històric de La Geltrú, és de quan els habitants d'aleshores encara vivien dins de les muralles de les viles de Vilanova i de la Geltrú. La rodalia d'aquella època començava en l'estany de Sant Cristòfol (a la platja de la Farola, actual unió dels torrent de la Pastera amb el de la Piera), passava pel mas d'en Torrents (masia desapareguda l'any 1971, situada on ara hi planten els circs i altres atraccions ambulants) i pel camí de Carro, després conegut per carretera de Ribes, on hi tenim la zona industrial situada a migdia de la fàbrica Griffi. Així, la rodalia anava més o menys per les actuals rondes d'Europa i Ibèrica. No cal dir que avui aquests límits els ultrapassem, car els nous carrers de Solicrup i les cases de la Masia Nova són més lluny, a tocar la ratlla del límit amb les Roquetes, on ja hi arriba el bus urbà de la línia 4. Aquesta moderna rodalia és la que hem organitzat aquest 2006 i no ens cansarem de dir que el ferrocarril, les rondes, la Variant i els camins encimentats condicionen, i molt, un circuit que ha de ser apte per

Monument a Francesc Macià. 2003.

Foto: V. Carbonell

passar-hi una caminada d'uns centenars de persones. Com en altres edicions, s'ha fet necessària la col·laboració de la guàrdia urbana per creuar la carretera de Sitges a la Masia Nova, a la ronda d'Europa i en altres cruïlles conflictives.

Presentació de la Caminada

Després del preàmbul, presentarem la Caminada d'avui. Com en les darreres edicions, la sortida i l'arribada es realitzen al **carrer del Comerç**, davant el nostre local social, que com ja saben els nostres associats, està assentat en l'antiga casa dels Ballester "Coloma". La nostra seu és un edifici, de l'any 1774, construït damunt els fonaments d'una vella casa que els Ballester ja habitaven en el segle XVI, aleshores situada al peu del "camí de Mar" (actuals carrers del Comerç i dels Caputxins), camí que sortia de la muralla vilanovina pel portal de Mar. Per cert, hem descobert que a primeries del segle XVII, prop d'aquest portal de Mar, hi havia el carrer del Call. És la primera notícia que tenim

de l'existència d'una comunitat de jueus a Vilanova, ja que fins ara, per mitjà de referències foranes, només sabíem que n'hi havia a Cubelles i La Geltrú.

Del nostre local social ens traslladarem al **carrer de Sant Gregori** i d'aquest baixarem tota la **Rambla** fins a la platja. Aquesta part de l'itinerari és el mateix que vam fer l'any 2004. Aquí girarem a l'esquerra fins a **Sant Cristòfol** i, passada l'ermita, deixarem el pont damunt el ferrocarril per seguir el sender GR-92 que per les roques es dirigeix **als Colls**. Superada la **masia dels Colls**, esmorzarem enfront de la portalada d'entrada a la finca "Casa del Mar". Després, pels nous carrers oberts ens arribarem a la **masia de Solicrup** i d'aquí baixarem al **torrent de la Terrosa**, observarem la nova **Fita de terme** i per la riba dreta vilanovina, travessarem la carretera de Sitges a tocar la **Masia Nova**, d'on seguirem la línia termenera pels nous carrers del **polígon del bosc d'en Mata**, mal anomenat "Sector torrent de Santa Magdalena", ja que en realitat aquesta denominació oficial es vol referir al torrent de la Piera, el

Platgeta dels Frares. 2004. Foto: V. Carbonell

qual queda prou lluny del polígon, i a més, separat del torrent per la ronda d'Europa. En la part nord del polígon es gira a l'esquerra fins a la **ronda d'Europa** i, travessada aquesta transitada via, baixarem fins a la **ronda Ibèrica**. Després, pel costat del Pavelló d'Esports pujarem vers la **barriada del Tacó**, vorejarem la Variant fins passada la factoria de la Pirelli i, baixant pel **carrer de la masia d'en Cabanyes**, tornarem a la **ronda Ibèrica**. Es girarà pel **carrer Guansé** i per **Cap de Creu** ens adreçarem a la nostra Talaia. Totalitzarem uns deu quilòmetres de bon caminar. Si sortim a les nou, per allà la una estarem presents al refrigeri de comiat.

Tal com s'ha fet en els darrers anys, recordem que aquesta Caminada ha estat preparada per la colla de jubilats que formen part del Grup de Marxes de la Talaia, els quals, amb molta il·lusió han esmerçat uns dies de les seves habituals excursions. A tots ells, agraïm la seva desinteressada col·laboració i els animem a seguir caminant mentre el cos aguanti.

Masia dels Colls. 2004

Passejant per la Rambla

Del **carrer de Sant Gregori** –format a partir del segle XVII, juntament amb els actuals carrers de l'Aigua i dels Mercaders–, passem a la **plaça de les Neus**, totalment vinculada a l'església arxiprestal i a la seva història. Malgrat que la façana principal de l'església és la que dóna a la plaça de Sant Antoni, construïda en el seu moment de cara a l'antic nucli urbà, l'evolució posterior de Vilanova l'hi ha tret protagonisme, traslladant-lo a la part que n'és la seva esquena, que dóna a la **rambla Principal**. L'espai de la plaça de les Neus es va configurar amb la col·locació de la primera pedra del temple actual, el 1734. En aquest lloc s'hi va construir el nou fossar vilanoví, davant la portalada de l'església, cementiri que va subsistir fins a l'any 1817, en obrir-se l'actual fora Vila.

La Rambla, iniciada l'any 1815, de moment només arribaria a la cruïlla del que seria el carrer de Cervantes, car va topar amb les parets de l'hort del convent dels Caputxins. En aquest tram, un dels edificis a destacar és el **teatre Principal**, a la cantonada amb el carrer del Teatre, que fou construït pel Patronat de l'Hospital entre els anys 1835 i 1837. Després, del 1820 al 1823, la Rambla s'allargà provisionalment fins a prop de la cantonada del que avui és el carrer del Col·legi, on hi arribà definitivament l'any 1851. El 1860, la **rambla Principal** acabava a la confluència de l'anomenada **rambla Transversal**. Un

dels millors edificis construïts en aquest tros és la del número 104, **can Gener**, de l'any 1902, que presenta una tribuna central amb estructura de ferro i vidres emplomats i un balcó a cada costat amb barana també de ferro; entre altres elements decoratius, diversos motius florals són d'interès. Altra casa és la del dentista **Renard**, en el número 114, feta construir per **Joan Magriñà** l'any 1923, projecte realitzat per l'arquitecte Josep M. Miró i

Solicrup. 2005

Guibernau, edifici de complexitat en la construcció i en les decoracions de maó, ferro i ceràmica.

Pel que fa a la **rambla de la Pau**, es començà a urbanitzar a partir de l'any 1873 i, el 1876 ja arribava al carrer de Soler i Morell, on després hi va passar el ferrocarril, l'any 1881. Precisament, en aquesta cantonada fa patxoca la casa de can **Pahissa**, edifici aïllat i voltat parcialment de jardí, amb façanes de pedra vista rosa, netament d'estil modernista, projecte definitiu de l'any 1921 fet pel mateix arquitecte de la casa Renard. Prèviament, l'"americano" Sebastià Soler havia encarregat dos projectes no realitzats el 1915 i 1917, però la font del jardí és de l'any 1916, en ésser dissenyada per Josep Font i Gumà. Des de l'any 1983, can Pahissa és de l'Ajuntament, que hi té el Casal d'Avis. Quan el trobeu obert, val la pena entrar-hi, encara que sigui per un breu moment.

Fita nova de la Terrosa. 1998

Quan el 1902 s'instal·là la **Pirelli** a Vilanova, aquesta empresa tenia l'entrada per la rambla de la Pau, la qual, per enderroc de les cases i sínies existents en el camí Gran –que baixava de la plaça dels Carros en diagonal–, va poder allargar-se fins a la cruïlla dels carrers de Conxita Soler i de Pere Jacas, sense possibilitat d'anar més enllà, ja que entre aquests carrers i la façana marítima s'hi interposava la **fàbrica de Mar**, empresa que tenia l'entrada pel carrer de Ferrer i Vidal, vial aquest que era el tram inferior de l'esmentat camí Gran. Després de la guerra, amb penes i treballs, la Rambla va poder arribar a la platja. Era l'any 1957. Actualment, la tan vista i més que centenària façana de la Pirelli que donava a la rambla de la Pau ha desaparegut i, en el seu lloc ben aviat hi veurem els nous edificis de l'**Eixample de Mar** i el futur **Parc de Baix-a-Mar**. Per ara, sols

s'estan aixecant els blocs que donen al carrer de Ferrer i Vidal i a la rambla Samà. És previsible que aquesta part de la Rambla, entre el ferrocarril i el carrer de Pere Jacas, experimenti un canvi d'imatge extraordinari, fet que potser contribuirà a acabar d'una vegada amb la manifesta marginalitat en què es té. Aquest passeig rectilini, de dalt a baix té uns mil dos-cents metres de llargada. Així, des del nostre local social al monument a l'expresident Francesc Macià hi tenim 1.370 metres i vint minuts de camí. En aquest lloc travessem el passeig per anar a cercar la barana que dona al port.

La façana marítima

Tal com hem dit més amunt, enguany ens toca caminar per la façana marítima de llevant i des de la rambla de la Pau fins al torrent de la Piera circulem pel **passeig Marítim**. En aquest vial, a més d'acreditats restaurants, en el número 63 hi veiem la bonica façana de la que fou la **Confraria de Pescadors**, avui Casa del Mar i seu de l'Institut de la Marina. És un gran edifici coronat amb cornisa que en el primer pis hi té obertures circulars que alternen amb plafons de rajoles amb temàtica marinera. L'any 1922 el president del Gremi de Pescadors va demanar construir un edifici segons plànols de l'arquitecte Josep M. Miró i Guibernau, ja que el local vell del **Pòsit de Pescadors** –situat en el número 73 del mateix passeig– s'havia fet petit i se'n necessitava un de nou. Es van enderrocar un parell de cases velles amb terrat i el dia de Sant Pere de l'any 1925 era inaugurat el nou Casal, que el 1949 va ser remodelat i el 1978 reconstruït totalment menys la façana original.

La Masia Nova. 2004

Tota la part dreta del passeig pertany a les instal·lacions del port, construït a partir de l'any 1949. En ell s'hi destaca el varador de les Drassanes de reparació dels vaixells que necessiten el servei de conservació del buc per degradació deguda a la salabror de l'aigua del mar. Un xic més enllà, a la part esquerra, resta l'edifici més alt de la platja, i a la part de migdia tenim **la Llotja** o mercat del peix, on diàriament es feia la subhasta dels cove i caixes que els pescadors farcién amb estil artesà i que actualment ja s'ha informatitzat i ha deixat de ser una atracció turística. Després, una vegada passada l'entrada del port, s'assoleix el pont damunt el **torrent de la**

Piera, indret on des de l'any 1957 s'ajunta la llera del desviament del torrent de la Pastera. Sota del pont, antigament existia **l'Estany de La Geltrú o de Sant Cristòfol** i, actualment, encara s'acumula aigua a la "platgeta de l'Estany", nom que donaven els pescadors a la platja de Sant Cristòfol, entre el port i el Molí de Mar, aigües avui canalitzades fins a la vora del mar.

Mulassa de l'any 1870 en terres de Carro. 2004

De Sant Cristòfol a Solicrup

Emprenem **la pujada del Far de Sant Cristòfol** deixant **la Farola** a la nostra dreta. Aquesta llanterna nocturna es troba col·locada sobre una torre construïda l'any 1902, que substituï una estrenada el 1866, la qual, a la vegada, havia reemplaçat la primera, de l'any 1834. Fa poc, en la que era la casa del funcionari, s'hi ha encabint les futures instal·lacions del **Museu del Mar**. El pujador passeig està conformat per l'alineació de xalets edificats els anys vint del

segle passat, alguns dels quals han estat restaurats. Més amunt trobem l'**ermita de Sant Cristòfol**, la qual era antiga demarcació de La Geltrú. Aixecada en la part més alta de la muntanya del mateix nom, la capella ja existia l'any 1372. Segons sembla, en la mateixa ermita hi havia una "torra" que fou adobada l'any 1505, fortificació segurament relacionada amb un guaita de Sant Cristòfol. El temple va passar a la parròquia de Santa Maria del Mar l'any 1868 i, afectada per les lleis desamortitzadores, fou comprada i restaurada. Vers l'any 1944 va ésser adquirida pel filòsof Eugeni d'Ors, el qual hi féu construir un habitatge, adossat a la façana de migdia, casa on morí l'any 1954. Aquest escriptor en vida hi fundà l'Acadèmia del Far de Sant Cristòfol. El 1920 va començar la urbanització del turó de Sant Cristòfol i la benedicció anual de cotxes automòbils. Aquesta ermita marinera fou l'única església del municipi que l'any 1936 es va respectar, i així es conservaren dues grans pintures –Sant Antoni de Pàdua i Sant Francesc d'Assís– procedents de l'antic convent dels caputxins vilanoví, la darrera, obra d'Antoni Viladomat. Dintre de l'església també queda algun exvot mariner, sobretot el que hi ha a la sagristia, on es veu la "lleona marina" capturada l'any 1845 pels pescadors en una coveta de la platja dels Frares.

En finalitzar el passeig de Sant Cristòfol es troba el **xalet Mar i Sol**, però les residències segueixen més enllà, fins a tocar el pont sobre les vies del tren. Deixem el pont a mà esquerra i seguim el traçat del GR-92 que de Cap de Creus baixa per la costa fins més enllà del riu Ebre. A partir d'aquí circulem

entre la via del ferrocarril i les roques. Baix, ran de mar hi veiem la **platgeta dels Frares**, que s'acaba en la **punta Mabrerà**. A l'altre costat d'aquesta punta hi ha la **punta Escorreguixes** i la **roca Escorreguixes**, que dóna lloc a una petita platgeta. Més enllà tenim el **Fogó del Pillo**, conjunt d'esculls mig coberts per l'aigua, que recorden les fogaines de camp de tres pedres per suportar la cassola. Sota el **xalet de la Sal** hi ha la **platja de Solicrup o dels Colls**, que antigament pertanyia a la quadra de Solicrup.

Parc de la rambla dels Països Catalans. 2004

En aquest lloc ens allunyem de la via i donem la volta per la **punta Llarga o dels Colls**, nom relacionat amb els "colls de mar" o onades que peten a les roques quan hi ha temporal. Passem ran de la **masia dels Colls**, situada damunt mateix de les foradades. La casa dels Colls és al límit del nostre municipi amb el de Sant Pere de Ribes. És gairebé segura l'aparició del mas "des Coyll" en un document reial que porta la data de l'any 1372. Molt més ençà, el 1939, quan era propietat de Felip Bertran i Güell, es féu la transformació de la masia dels Colls en la residència "Casa del Mar", denominació que ha copiat l'actual urbanització. El projecte d'urbanització dels Colls o "Casa del Mar" és de l'any 1987, però no es va començar fins al 1995. Aleshores es volien fer 433 habitatges unifamiliars en una àrea edificable de 54.000 m² (reduïts després a 50.000). A partir del març de 1995 es van aixecar protestes contra el pla i denunciant l'ampliació cap a Sitges, mentre s'aturaven les obres per esgotar-se el temps legal per executar-les. A la vegada, s'iniciaven obres a Miralpeix per vendre 126 parcel·les (1996) i es van començar a fer propostes per recuperar el paisatge (1996), engegant-se una gran campanya per salvar Els Colls i

Instal·lacions del Parc del Garraf. 2005

Miralpeix (1997). A hores d'ara encara existeix incertesa pel destí d'aquesta darrera zona boscosa del litoral.

De la masia dels Colls marxem pel **camí de Solicrup**, on encara hi ha la portalada de la finca. En aquest lloc hi tenim mitja hora per esmorzar.

Tornem a caminar per la línia

de terme amb el municipi de Ribes. Ens apropem a la nova zona residencial de Solicrup, denominada “les Llunes Residencial”.

Situats davant del que queda de les edificacions, la **masia i la torre de Solicrup**,

llegim el que sabem d'aquest

Poliesportiu del Garraf. 1992. Foto: V. Carbonell

lloc. Per ara desconexem el significat del topònim Solicrup, el qual es troba, també, a l'Hospitalet de Llobregat, Vallfogona de Riucorb i Subirats. El nostre Solicrup es documenta per primera vegada quan s'esmenta el camí que anava de “Solícup ad Miralpeix”, l'any 1228, circumstància que demostra una existència anterior. Del “mas de Salicrup” se'n té notícia l'any 1281, i del 1358 és la datació de la “quadra de Salacrup”, propietat, aleshores, de la senyora vídua de Ramon Marquet, conseller barceloní. En el fogatge de 1381 la “quadra Salicrup” tenia cinc cases senyorejades per Bernat Marquet, pertanyents al terme del castell de La Geltrú. A partir de l'any 1400, totes les referències de la quadra i del mas gairebé sempre són grafiades Solicrup, però també per “Solícruh”, “Solícru”, “Sol y Cru” i “Sol y Crup”. La quadra i el mas de Solicrup havien format part de l'antic terme del castell de La Geltrú i de la parròquia de Santa Maria, amb una demarcació que, fins fa poc, arribava a Vilanoveta. Els límits de la quadra anaven de les Roquetes als Colls i dels torrents de la Piera i de la Terrosa fins a la serra dels Paranyes de les Mesquites, carena on començava la circumscripció de la quadra de Miralpeix, abans del terme

Camp de futbol dels Alumnes Obrers. 2005

ribetà i després del de Sitges. La finca es troba dividida actualment entre el nostre municipi i el de Sant Pere de Ribes. Símbol de la jurisdicció de la quadra és la torre de defensa, que juntament amb el mas, fins fa poc restava closa dintre de la llarga tanca que envoltava l'aturonada propietat, hisenda molt coneguda fa unes dècades per incloure una granja agrícola de certa importància. A Solícup s'havien fet treballs arqueològics

neolítiques i de ceràmica iberoromana i, fa poc, en obrir els nous carrers, s'han tornat a trobar restes romanes que obligaren a canviar el disseny de la urbanització. Les troballes podrien formar part d'una vil·la romana del període entre el canvi d'era i principis del segle II després de Crist.

Al mas, a partir del 1553 hi residiren els Puig, masovers vinculats a l'heretat fins al segle XIX. Des del 1635, es comencen a documentar els Soler, que foren masovers fins a darreries del segle XIX.

L'any 1588, la quadra fou comprada per Antoni Llopart, que l'arrendà als Torrents, considerats senyors de Solicrup en diverses ocasions, fins que la finca, vers el 1664, passà a l'Orde de la Mare de Déu de la Mercè. Els mercedaris reconstruïren la casa per habitar-la prop de dos segles. La platja dels Frares és un nom que recorda el lloc on anaven a banyar-se els mercedaris. Precisament, un dels nous vials de Solicrup porta el nom de "carrer dels Frares". Exclaustrats els monjos, l'any 1835, les seves propietats foren posades a subhasta pública i adquirides per Joan Samà i Martí (1849). Els hereus d'aquest van vendre la hisenda, juntament amb els Colls, a Joan Soler Suau (1892), que restaurà l'edifici (1899). Finalment, l'any 1939, Solicrup passà a la família Bertran i Musitu. Darrerament, la propietat va ser dividida en dues parts i s'ha urbanitzat, passant, la masia, a ser un equipament municipal.

Torrent de la Terrosa i la Masia Nova

Baixem de Solicrup pel nou **passeig de la Fita**, vial que compartim amb Ribes en el tram que va fins al **torrent de la Terrosa**, el qual, amb la doble denominació de "torrent de la Fita", també fa de límit amb el municipi ribetà. Damunt de la riba esquerra del torrent hi ha la nova **Fita de terme** (1998), molló construït d'obra que va substituir l'antiga fita d'argamassa, de l'any 1728, que hi havia en la llera i donava nom al torrent abans de la seva canalització (1997).

Fàbrica de ciment blanc Griffi. 2005

Observada la fita, per mitjà d'una passarel·la passem a la riba dreta del torrent, és a dir, a la banda vilanovina, circulant pel **carrer de la Fita** i pel **carrer d'Albert Ferrer**, vorejant el torrent, el qual deixem per dirigir-nos a la carretera de Sitges.

Creuada la carretera, a mà esquerra tenim la **Masia Nova**, antigament mas Marroquí (1457). L'edificació fou reconstruïda a partir de l'any 1820, data que es pot observar en una rajola de la nova façana a migdia, mentre que, a la façana encarada a tramuntana, per on hi discorria el camí de Vilanoveta, es pot veure una data més reculada, 1748. La casa, situada al vell encreuament dels camins de Solicrup a Carro i de La Geltrú a Sitges, gaudeix d'una llarga història, tot i que, com a masia Nova, no es comença a documentar fins a l'any 1856. No obstant, a les darreries del segle XIX encara s'utilitzaven els dos noms: "terra de la Masia Nova o Mas Marroquí". La reedificació de la masia, durant el segle XIX, fou empresa per Carles de Cabanyes. El 1955 fou adquirida pels germans Magriñà, els quals, l'any 1988, la

Fàbrica Pirelli (Cavigel). 1992

van cedir a l'Ajuntament vilanoví. Una vegada desapareguts ambdós germans, la masia va passar a ser propietat del municipi (1997).

Les rondes i el Tacó

En deixar la Masia Nova, la caminada puja pel **carrer de Roser Dolcet**, vial que fou

traçat damunt la línia de terme i per tant també el compartim amb Ribes, carrer que fins a la **rambla dels Països Catalans** forma part del **polígon industrial del bosc d'en Mata**, paratge oficialment anomenat "Sector torrent de Santa Magdalena". Aquesta rambla es construí damunt el camí vell de Ribes, actualment gairebé tot desaparegut, i tallat per la Variant. Desemboquem a la **ronda d'Europa**, la qual es travessa per baixar-ne un tram fins a la **ronda Ibèrica**, que s'agafa en direcció a ponent. A la nostra esquerra hi deixem les **pistes d'atletisme**, després creuem el pont damunt el **torrent de la Piera** i finalment passem pel costat del **Parc del Garraf – Complex Esportiu Municipal**, novelles instal·lacions inaugurades el maig de l'any passat. Superat el **Pavelló poliesportiu del Garraf**, girem a mà dreta per l'antiga carretera de Ribes, actualment una gran avinguda batejada amb el nom de **rambla de Sant Jordi**, que puja des d'on hi havia la sínia del Gall. Al costat dret hi tenim les instal·lacions del nou **Estadi dels Alumnes Obrers**. Al capdamunt de la rambla hi trobem altra volta la **rambla dels Països Catalans**, tram construït damunt el què serà el "transvasament de torrents" des del torrent de la Pastera fins al de la Piera, fase que de moment transvassa els torrents del Llimonet i el de Frederic.

Torre de la Immortalitat i els Josepets. 1993

Creuada la rambla, pugem pel **carrer dels Crespellins**, vial que limita la part de llevant de la **barriada del Tacó**, carrer traçat sobre un antic camí que pujava fins a la torre de l'Onclet i que la fàbrica de ciment va interceptar durant els anys vint del segle passat. La partida dels Crespellins es documenta

des de l'any 1410 i donaven nom a una zona on els anys quaranta s'hi assentaren les primeres cases del Tacó, la "Múrcia Xica". El nom Tacó és el motiu de la família Urgellès, propietaris del paratge en el segle XVIII. Quan la Variant ens barra el pas, girem a l'esquerra pel **carrer del Pare Pibernat**, costejant el **Jardí de Mossèn Josep Llaverias i Poch** i travessem la carretera de Vilafranca, per continuar vorejant la citada Variant pel **carrer de l'Anoia**, el qual té el primer tros per urbanitzar i la resta integrat al polígon industrial on es troba la factoria Cavigel de la Pirelli.

Retorn a la Vila

La baixada vers la ciutat la fem pel **carrer de la masia d'en Cabanyes**, fins a retrobar la llarguís-sima **ronda Ibèrica**, en aquest cas seguida altra vegada vers ponent, davant de les instal·lacions hospitalàries. Més enllà, en els semàfors, el **carrer de Miquel Guansé** ens porta a la plaça de **Cap de Creu**, lloc documentat des de l'any 1545, que encara designa, a la vegada, la barriada que l'envolta. La plaça era una antiga cruïlla de camins –just on finia el darrer carrer de la Vila– que portaven als camps de conreu dels afores. Es diu Cap de Creu perquè en aquest lloc, més o menys on ara

Cap de Creu. 2005

s'ha fet la rotonda, hi havia plantada la **creu de Vilanova** que delimitava el límit del terme de la Vila amb la jurisdicció de la quadra d'Enveja, creu que ja es documenta l'any 1554 i que encara era en aquesta plaça l'any 1751, però que posteriorment fou traslladada davant de la Pallissa, on és actualment, en una cruïlla que feia el camí de Sant Joan amb la carretera de l'Arboç i per aquest fet més coneguda també per **creu de Sant Joan**. Seguidament, passem pel **carrer dels Estudis** i pel **carrer de l'Església**, ambdós carregats d'història, car també formen part del casc antic. Per acabar, des de la **plaça de Pau Casals** podem tornar a la nostra seu del **carrer del Comerç**.

Com cada any, desitgem que la Caminada hagi estat agradable a la majoria dels participants. És el moment de donar-vos les gràcies per la vostra presència i de convidar-vos a tots per a la caminada de l'any vinent.

Vicenç Carbone, l'Virella,

en nom dels companys que organitzen la Caminada.

Caixa Penedès

PERSONES AL SERVEI DE PERSONES.

Som Caixa Penedès,

la tercera caixa catalana.

Amb un gran equip de professionals

i més de 600 oficines.

T'oferim un servei amb les

tecnologies més avançades

i productes amb les solucions que

s'adapten a les teves necessitats reals.

La nostra finalitat última és estar

sempre molt a prop teu

i reinvertir en benefici de la societat.

KERP'E - Vilafranca

www.caixapenedes.com

Caixa Penedès

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA

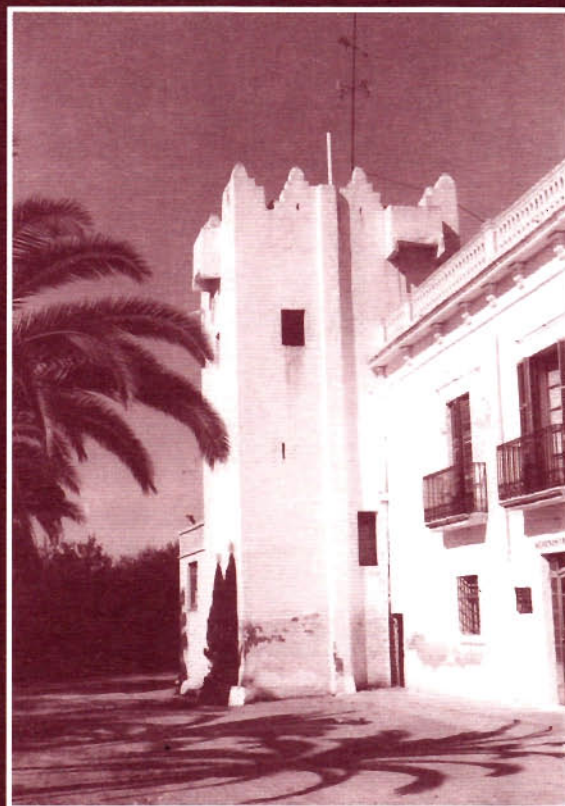
TALAIA

PLÀNOL DE LA

XVII CAMINADA POPULAR

DE VILANOVA I LA GELTRÚ

Rodalia de llevant de Vilanova i la Geltrú

Solicrup 1966

29 de gener de 2006

Carrer del Comerç - carrer Sant Gregori - rambla Principal - rambla de la Pau - passeig Marítim - Sant Cristòfol - sender GR-92 de les roques - els Colls - Solicrup - torrent de la Terrosa - la Masia Nova - polígon industrial del bosc d'en Mata - ronda d'Europa - ronda Ibèrica - el Tacó - variant C-31 - carrer de la masia d'en Cabanyes - ronda Ibèrica - carrer de Guansé - Cap de Creu - carrer Estudis - carrer de l'Església.

En conveni amb:

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

L'anella verda

Consell Català
de l'Esport

Generalitat
de Catalunya

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

ESCALADA - ALTA MUNTANYA - ESPELEOLOGIA - SENDERS
ESQUÍ ALPÍ - DESCENS D'ENGORJATS - ESQUÍ DE MUNTANYA
EXCURSIONISME - CULTURA - MUR ARTIFICIAL D'ESCALADA
AUDIOVISUALS - MARXES TÈCNIQUES - CAMINADES - CURSES
MEDI AMBIENT - RAIDS - ORIENTACIÓ - CURSETS - FORMACIÓ
LLICÈNCIES ESPORTIVES - LLOGUER DE MATERIAL - BAR
BIBLIOTECA - CAMPAMENTS - SALA D'ACTES - SECRETARIA
CARNAVAL - CONFERÈNCIES - EXPOSICIONS - LOCAL SOCIAL

Viu la teva aventura amb nosaltres
www.aetalaia.org

Pas a pas, amb tu

XVIII CAMINADA POPULAR

Lorpen

Innovative Technical Socks

www.lorpen.com

Sant Pere de Ribes

**XVIII CAMINADA POPULAR
DE VILANOVA I LA GELTRÚ
29 de gener de 2006**

ESCALA 1:10.000